

En Abraham strekte zijn hand uit om het mes te pakken om zijn zoon te slachten.

20 En een engel van de Heer riep hem vanuit de hemel en zei tegen hem: 'Abraham, Abraham.' En hij zei: 'Kijk, hier ben ik.' En hij zei: 'Jij moet je hand niet naar de jongen uitstrekken en jij moet hem niets doen. Want nu zie / zag ik in dat jij God vreest en jij niet jouw geliefde zoon inleven liet vanwege mij.' En nadat hij omhoog had gekeken zag Abraham met zijn ogen, en kijk, (daar was) één ram, die vastgehouden werd / vastgehouden wordend met zijn horens in het struikgewas: en Abraham ging ernaar toe en nam / pakte vast de

25 ram en droeg hem (omhoog) naar het brandoffer in plaats van zijn zoon Izaäk.

4. HET VONNIS VAN KONING SALOMO (1 Koningen,3, 16-27)

1 Toen werden er twee vrouwen, prostituees, bij de koning gezien en zij gingen voor hem staan. En de ene vrouw zei: 'Ik vraag uw aandacht, heer: ik en die vrouw wonen in één huis en baarden in het huis. En het gebeurde op de derde dag na mijn bevalling / nadat ik had gebaard dat ook die vrouw een kind kreeg; en wij waren samen thuis en niemand is samen met / bij ons behalve wij beiden

5 in het huis. En de zoon van die vrouw stierf 's nachts, nadat zij inslaap was gevallen bij hem; en zij stond midden in de nacht op en nam mijn zoon uit mijn armen en bracht hem in slaap / legde hem neer op haar schoot en ze legde haar gestorven zoon op mijn schoot. En ik stond 's morgens vroeg op om mijn zoon de borst te geven, en die was dood; en kijk, ik bekeek hem 's morgens vroeg, en kijk, het was niet mijn zoon, (degene) die ik had gebaard.'

10 En de andere vrouw zei: 'Nietwaar, maar mijn zoon is de levende, jouw zoon is de dode.' En zij spraken voor de koning. En de koning zei hen: 'Jij zegt: "Die zoon van mij is de levende en de zoon van die / haar is de dode," en jij zegt: "Nietwaar, maar mijn zoon is de levende en jouw zoon is de dode."' En de koning zei: 'Pak een mes voor mij.' En zij brachten het mes naar de

15 koning. En de koning zei: 'Snijd de levende baby in tweeën en geef de ene helft van hem aan haar en de andere helft van hem aan haar.' En de vrouw van wie de levende zoon was antwoordde en zei tot de koning dat haar moederlijke gevoelens in beroering werden gebracht / onrustig werden gemaakt bij / vanwege haar zoon en ze zei: 'Ik vraag uw aandacht, heer, geef haar het kind en laten jullie het niet doden (met de

dood).’ En die (andere vrouw) zei: ‘Hij moet noch voor mij noch voor haar zijn / ik moet het kind niet hebben en zij ook niet: snijd het door.’

20 En de koning antwoordde en zei: ‘Geef het kind aan haar / de vrouw die zei: “Geef het aan haar en laten jullie het niet doden (met de dood)”: zijzelf is zijn moeder.’ En heel Israël / iedereen in Israël hoorde dat vonnis dat de koning uitsprak / oordeelde en zij hadden ontzag voor / vreesden het gezicht van de koning, omdat zij zagen dat de wijsheid van God in hem was om recht te doen / spreken.